

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 03. apríla 2012 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **J. V.**, pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006 a iné, o dovolaní obvineného J. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 19. októbra 2011, sp. zn. 1To/94/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. V. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 03. mája 2011, sp. zn. 2T/151/2009 bol obvinený J. V. uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006 (ďalej len „Tr. zák.“) v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 23. augusta 2005 v čase okolo 10.30 hod. v B. na F. pred predajňou B., s.r.o. fyzicky napadol poškodeného J. L., nar. X., bytom M., H. takým spôsobom, že po vzájomnej slovnej potýčke, ktorá sa odohrala v priestoroch predajne B., ho vzápätí, ako vyšli von z predajne, udrel drevenou doskou voľne pohodenou pred predajňou a zasiahol mu pravú ruku, čím poškodenému J. L. spôsobil zlomeninu IV. záprstnej kosti pravej ruky pod hlavicou s minimálnym posunom, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a následnú práceneschopnosť v trvaní od 30. augusta 2005 do 18. októbra 2005.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon uloženého trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený J. V. ihneď po jeho vyhlásení odvolanie.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 19. októbra 2011, sp. zn. 1To/94/2011, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného J. V. zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený 01. februára 2012 prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a druhý, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Hneď v úvode zdôraznil, že v predmetnej trestnej veci okresný súd rozhodoval trikrát s tým, že prvé dve jeho rozhodnutia boli odvolacím súdom zrušené a vrátené na nové prejednanie a rozhodnutie. Podľa názoru obvineného krajský súd rozhodol v rozpore so základnými zásadami Trestného poriadku a to najmä nerešpektujúc zásadu prezumpcie nevinoty v zmysle § 2 ods. 4 Tr. por., zásadu náležitého zistenia skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., zásadu voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., zásadu rovnosti strán v zmysle § 2 ods. 14 Tr. por. a zásadu ústnosti a bezprostrednosti v zmysle § 2 ods. 18 a 19 Tr. por. Obvinený poukázal na pochybenie okresného súdu, pokiaľ na hlavnom pojednávaní 03. mája 2011 tento konkrétny písomný znalecký posudok neprečítal za použitia § 269 Tr. por., ale iba oboznamoval zoznam listinných dôkazov pripojených k spisu. Podľa jeho názoru obsah tohto znaleckého posudku je z hľadiska dôkaznej situácie významný a preto by bolo potrebné, aby znalec MUDr. Š. D., PhD. bol vypočutý ako znalec na hlavnom pojednávaní. Menovaný znalec síce vypovedal na hlavnom pojednávaní 02. novembra 2010, ale iba vo vzťahu k zraneniam poškodeného J. L. a nie aj k zraneniam, ktoré utrpel obvinený. Ďalej obvinený hodnotil výpoveď svedka Š. K. a zdôraznil, že tento svedok videl a počul iba hádku medzi obvineným a poškodeným, nie však i fyzický útok. Poukázal na rozpory vo výpovediach poškodeného s tým, že ho mal súd preto spod obžaloby oslobodiť,

keďže bolo povinnosťou súdu prikloniť sa k možnosti pre obvineného priaznivejšej. V závere dodal, že ak oba vo veci činné súdy dospeli k záveru, že konflikt s poškodeným riešil fyzickým útokom proti jeho telesnej integrite, mali vzhľadom na zranenie, ktoré utrpel, pri správnom právnom posúdení žalovaného skutku takéto konanie posúdiť ako priestupok (pokiaľ nebol spod obžaloby oslobodený).

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil, rovnako zrušil v celom rozsahu i predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa (rozsudok Okresného súdu Bratislava z 03. mája 2011, sp. zn. 2T/151/2009) a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Bratislave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol tak, že odvolaním napadnutý rozsudok zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na nové konanie, pričom ponechal na zváženie dovolacieho súdu aj postup v zmysle § 388 ods. 2 Tr. por.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Bratislava V, ktorá navrhla toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd ako dovolací súd pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom mieste (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods.1 a ods. 2 Tr. por.) a rovnako zistil, že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 Tr. por.).

Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným J. V. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Z obsahu dovolania vyplýva, že obvinený napáda skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa (vykonané dôkazy, hodnotenie jednotlivých dôkazov), čo však nie je zákonný dovolací dôvod podľa § 371 Tr. por. Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) je viazaný zisteným

skutkovým stavom veci, tak ako ho ustálili sudy nižšej inštancie, pretože podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. môže byť dovolacím dôvodom skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietať právne vady, ale nie je možné účinne namietať vady skutkové, t.j. nie je prípustné namietať, že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Námietky obvineného ktorými namieta, že krajský súd rozhodol v rozpore so základnými zásadami Tr. por. a pri hodnotení dôkazov sudy nerozhodli na základe starostlivého a nestranného zhodnotenia všetkých vykonaných dôkazov (...“vykonaným dokazovaním sa orgánom činným v trestnom konaní nepodarilo zistiť skutkový stav veci tak, aby sa ním odstránili dôvodné pochybnosti o tom, že sa skutok stal“..., ...“súd sa nevysporiadal s otázkami, ktoré vyvstali z vykonaných dôkazov, neodstránil vzniknuté rozpory a nebral v úvahu dôkazy svedčiace v môj prospech, ktoré zásadným spôsobom spochybňujú, že skutok sa stal spôsobom ako je opísaný v skutkovej vete“..., ...“ak by súd náležite preskúmal dôveryhodnosť poškodeného a najmä rozpory v jeho výpovediach, najmä pokiaľ ide o mechanizmus vzniku údajne mnou spôsobeného zranenia, musel by prijať záver, že obsah výpovedí poškodeného si navzájom odporuje“...,), sú všetko námietkami, ktorými obvinený popiera správnosť a úplnosť zistenia skutku. Obsah dovolania sa vo väčšej miere týka len skutkových zistení a hodnotenia jednotlivých dôkazov súdmi oboch stupňov, napriek tomu, že *s poukazom na nesprávne skutkové zistenia*

alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V prípade právneho posúdenia zisteného skutku Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že súd prvého stupňa správne právne kvalifikoval konanie obvineného ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. a to bez ohľadu na to, či obvinený utrpel nejaké zranenia alebo nie. Žalovaný skutok napĺňa nielen formálnu ale aj materiálnu podmienku trestného činu, pretože stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť je v tomto prípade jednoznačne vyšší ako nepatrný (teda nemôže ísť o priestupok).

Tiež nie je možné sa stotožniť s názorom obvineného, že jeho konanie treba správne právne posúdiť ako priestupok, keďže i on utrpel zranenie. Pokiaľ by obvinený eventuálne utrpel zranenia útokom poškodeného (aj keby išlo zo strany poškodeného o odplatu), nemôže byť táto skutočnosť predmetom prieskumu vzhľadom na nemožnosť skúmania správnosti zisteného skutku. Táto skutočnosť môže odôvodňovať len trestné stíhanie poškodeného, nie však beztrestnosť konania samotného obvineného v danej trestnej veci (navyše v trestnej veci, kde J. V. vystupuje v postavení poškodeného, uznesením OSV OR PZ SR Bratislava V Petržalka – sever z 10. novembra 2008, ČVS: ORP – 270/1-OSV-B5-2006, č. 1. 72 súdneho spisu, bolo trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zastavené, lebo bolo nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo).

Pre úplnosť sa žiada ešte dodať, že takéto konanie obvineného nie je možné podradiť pod skutkovú podstatu priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. b/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pretože tohto priestupku sa dopustí ten, kto inému z nedbanlivosti ublíži na zdraví. V predmetnej trestnej veci o úmysle obvineného vzhľadom na spôsob útoku niet pochýb ako správne uviedol súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia (č.l. 4 rozsudku).

Dovolaateľ ďalej v súlade s ustanovením § 374 ods. 2 Tr. por. uviedol aj dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., tvrdiac, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Z obsahu podaného dovolania v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je zrejmé, že obvinený tento dovolací dôvod založil na pochybení okresného súdu, ktorý podľa jeho tvrdení neprečítal na hlavnom pojednávaní 03. mája 2011 znalecký posudok za použitia § 269 Tr. por., ale iba oboznamoval zoznam listinných dôkazov pripojených k spisu. Podľa názoru obvineného obsah tohto znaleckého posudku je natoľko dôležitý, že aj keď súd nepovažoval výsluch znalca za nevyhnutný, mal tento prečítať až po splnení podmienok uvedených v ustanovení § 268 ods. 2 Tr. por.

Dovolací súd sa v súvislosti s touto dovolacou námietkou plne stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý správne uviedol, že znalecký posudok vypracovaný v inej trestnej veci je potrebné prečítať výlučne postupom podľa § 269 Tr. por. (ako listinný dôkaz), tak ako okresný súd učinil na hlavnom pojednávaní 03. mája 2011 (prečítal celý znalecký posudok postupom podľa § 269 Tr. por.).

Napokon k námietke obvineného, že znalec MUDr. Š. D., PhD. na hlavnom pojednávaní 02. novembra 2010 vypovedal iba vo vzťahu k zraneniam poškodeného, ale nie k zraneniam, ktoré utrpel on, je potrebné uviesť, že uvedené nezodpovedá skutočnosti. Menovaný znalec bol na hlavnom pojednávaní po poučení v zmysle § 144 ods. 1 Tr. por. vypočutý samosudkyňou podľa § 268 ods. 2 Tr. por. a tento sa vyjadroval aj k možným zraneniam obvineného spôsobených mu útokom poškodeného (č.l. 120-121).

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., dovolací súd musel dovolanie obvineného J. V. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 03. apríla 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Véghová